

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Dragiše Baletića, kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika Mijović Alekse i Pavićević Dobrice kao članova vijeća, uz učešće Suzane Đurković kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene Tamare Lakić iz Podgorice, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st. 2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, koju u postupku brani Predrag Đolević, advokat iz Podgorice, rješavajući po optužnici Osnovnog državnog tužioca iz Podgorice Kt.br. 2246/05 od 08.08.2006. godine, koju je zastupala Olivera Ražnatović zamjenik Osnovnog državnog tužioca u Podgorici, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 07.10.2008. godine u prisustvu zastupnika optužbe, okrivljene i njenog branioca avokata Predraga Đoljevića, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i dana 10.10.2008. godine javno objavio

PRESUDU

Optužena:

TAMARA LAKIĆ, JMBG 2310976215261, od oca Dragoljuba i majke Ane, rodene Suton, rođena 23.10.1976. godine u Podgorici, sa prebivalištem u Podgorici, ul. Rogamska br.34, završila gimnaziju, prevodilac, neudata, neosuđivana.

KRIVA JE

Što je:

Tokom 2005. godine u Podgorici i Budvi u svojstvu službenog lica - ofis menadžera Medjunarodne nevladine organizacije u Podgorici CDM-a u namjeri da sebi pribavi korist iskoristila svoj službeni položaj na način što je koristeći poresku identifikacionu karticu br. 1/4 izdatu na njeno ime od strane Poreske uprave- Podgorica suprotno odredbama Pravilnika o načinu ostvarivanja prava na oslobadjanje od plaćanja akcize i poreza na dodatu vrijednost za diplomatska i konzularna predstavništva i međunarodne organizacije br. 04-6001/1 od 30.11.2004. godine, donijetog od strane Ministarstva finansija u Vladi RCG, na benzinskim pumpama "Jugopetrola" AD Kotor za potrebe CDM- a i za svoje lične potrebe preuzela gorivo u ukupnoj količini od 4.524, 56 litara po cijeni nižoj od 50% od stvarne cijene goriva, bez plaćanja akciza i poreza u iznosu od 2.235,93 eura i to na benzinskoj pumpi Podgorica i po računima br. 43158699 od 29.05.2005. godine, br. 43159136 od 05.06.2005 godine, br.43153544 od 06.03.2005. godine br.43156196 od 17.04.2005. godine na benzinskoj pumpi Podgorica II po računima br. 43252486 od 29.05.2005 godine ,br.43252467 od 29.05.2005. godine, br. 43256842 od 30.03.2005. godine, br. 43253216 od 04.06.2005. godine, br. 43253247 od 05.06.2005. godien,br.43251024 od 15.05.2005 godine br, 43252363 od 28.05.2005. godine, br.43258473od 17.04.2005. godine, na benzinskoj pumpi Podgorica III po računima broj 43351503 od 30.04.2005. godine br. 43351607 od 07.05.2005. godine br. 43351849 od 22.05.2005. godine, br. 43351839od 21.05.2005. godine br. 43351849 od 22.05.2005. godine na benzinskoj pumpi Podgorica IV po računu br.43455453 od 4.06.2005. godine, br. 43452994 od 30.03.2005. godine, br. 43452123 od 6.03.2005. godine b.43452810 od 18.03.2005. godine br. 43452635 od 19.03.2005. godine, br. 43453100 od 02.04.2005. godine br. 43453113 od 22.04.2005. godine. br.43453398 od 10.04.2005. godine 43453877 od 23.04.2005. godine br. 43454133 od 20.04.2005. godine. br.43454648 od 14.05.2005. godine br. 43454935 od 21.05.2005. godine, br. 43455454 od 4.06.2005. godine, br.

43455455 od 04.06.2005 godine. i na benzinskoj pumpi I- Budva po računima broj 1025217 od 1.06.2005. godine, br. 1025216 od, 1.06.2005. godine, br. 1023625 od 7.06.2005. godine, br.1023870 od 03.06.2005. godine, br. 1053907 od 18.02.2005. godine, br. 1053913 od 18.02.2005. godine, br. 1049042 od 22.02.2005. godine, br. 1053334 od 25.02.2005. godine, br. 1053089 od 3.03.2005. godine br. 1033253 od 4.03.2005. godine, br. 1047895 od 24.03.2005. godine, br. 1048281 od 8.03.2005. godine, br. 1053301 od 26.02.2005. godine, br. 1053442 od 15.03.2005. godine, br.1052886 od 21.05.2005. godine br. 1052883 od 21.03.2005. godine, br. 1052753 od 25.03.2005. godine br. 1052758 od 25.03.2005. godine br. 1052751 od 25.03.2005. godine br. 1043502 od 29.03.2005. godine br. 1041149 od 30.03.2005. godine, br. 1040831 od 1.04.2005. godine, br. 1044441 od 4.04.2005. godine, br. 10444415 od 4.04.2005. godine, br. 1040728 od 8.04.2005. godine, br. 1040701 od 8.04.2005. godine, br. 1040527 od 11.04.2005. godine, br. 1044056 od 12.04.2005. godine, br. 1043867 od 16.04.2005. godine br. 1040175 od 21.04.2005. godine, br.1042853 od 22.04.2005. godine br. 1042852 od 22.04.2005. godine, br. 1043018 od 25.04.2005. godine br. 1039865 od 27.04.2005. godine, br.1039948 od 28.04.2005. godine, br. 1039972 od 29.04.2005. godine br. 1039989 od 29.04.2005. godine br. 1043207 od 3.05.2005. godine, br. 1043206 od 3.05.2005. godine, br. 1043308 od 4.05.2005. godine br. 1043314 od 4.05.2005. godine br. 1039540 od 10.05.2005. godine br. 1039539 od 10.05.2005. godine, br. 1039512 od 11.05.2005. godine br. 1039510 od 11.05.2005. godine br. 1024872 od 12.05.2005 godine, br. 1024861 od 12.05. 2005. godine, br. 1024627 od 25. 05. 2005. godine, br. 1026017 od 16.05.2005. godine, br. 1026176 od 19.05.2005. godine, br.1026174 od 19.05.2005. godine, br. 1026175 od 19.05.2005. godine br. 1024262 od 20.05.2005. godine br. 1024256 od 20.05.2005. godine br. 1024296 od 5.05.2005. godine, br. 1024618 od 24.05. 2005. godine br. 1024306 od 27.05.2005. godine, br. 1025035 od 30.05.2005. godine br. 1025142 od 31.05.2005. godine, br. 1025069 od 31.05.2005. godine i na taj način neplaćanjem PDV-a i akciza za gorivo koje je preuzela za svoje lične potrebe, sebi pribavila korist u iznosu od 1.199,00€, a na štetu budžeta RCG.

-čime je izvršila krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika.

Pa joj Sud na osnovu citiranih zakonskih propisa te čl. 2,4,5,15,32,33,36,42,52,53 i 54 Krivičnog zakonika i čl. 199, 202, i 364 Zakonika o krivičnom postupku *izriče*

USLOVNU OSUDU

Kojom joj predhodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko okrivljena za vrijeme od 2 (dvije) godine od dana pravosnažnosti ove presude ne počini nova krivična djela.

Dužna je optužena da na ime troškova krivičnog postupka plati ovom Sudu iznos od 130,70€ od čega na ime troškova vještačenja po vještaku ekonomsko finansijske struke iznos od 80,70€, a na ime sudskog paušala iznos od 50,00€ koji je određen shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama optužene.

Obrazloženje:

Optužnicom Osnovnog državnog tužioca u Podgorici Kt.br.2246/05 od 08.08.2006. godine stavljeno je na teret optuženoj krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika. U završnoj riječi zastupnik optužbe je činjenično precizirao

dispozitiv iste na način prikazan izrekom presude, precizirajući istovremeno i pravnu kvalifikaciju te stavljajući na teret optuženoj krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika. Zastupnik optužbe je u konačnom izjavio da smatra da je provedenim dokazima utvrđeno da je optužena izvršila krivično djelo stavljeno joj na teret i predloživši Sudu da optuženu oglasi krivom i osudi po zakonu.

U svojoj odbrani pred istražnim sudijom ovog suda okrivljena je navela da je radila kao ofis i finansijski menadžer u Nevladinoj organizaciji CDM koja je imala predstavništvo u Budvi. Ta nevladina organizacija je bila oslobođena poreza, carina i akciza pri nabavci materijala koji su bili potrebni za realizovanje projekata. Na insistiranje šefa kancelarije Roberta Blake i ona i njena koleginica Bojanić Tanja su dobile poreske identifikacione kartice koje su imali i stranci u toj NVO. Istakla je da je ona bila jedina u kancelariji koja je raspolagala sa novcem i ovlašćena da plaća sve račune i da se potpisuje u ime firme. Nabavljala je i plaćala gorivo ovom karticom za sva vozila CDM-a, a koristila je i za kupovinu goriva za lične potrebe. Istina je da je sipala gorivo i za sopstvene potrebe, kao i kolegama i prijateljima. To je radila na način što je bila sa njima i oni bi platili pola cijene od stvarne cijene goriva, a ona je to potpisivala uz korišćenje poreske identifikacione kartice. To nije mogla da pravda, niti je to željela da pravda u firmi podnošenjem tih računa. Istakla je da je od ovog imala koristi samo u dijelu kada je sipala gorivo za svoje lične potrebe, a ostalo je htjela da pomogne svojim kolegama i prijateljima koji teško žive. Nije čitavi iznos koji je naveden u optužnici utrošila za svoje potrebe i svojih prijatelja već je dio od te količine kupljen za potrebe firme. Njen šef je provjeravao sve te količine goriva i iznose koje je platila preko identifikacione kartice i utvrdio da je negdje oko polovinu toga bilo plaćanje za potrebe firme, nakon čega je ona Upravi prihoda uplatila iznos od 1.199,00€ od 30.06.2005. godine i nakon podnošenja krivične prijave, njen šef je htio da je zadrži da radi u kancelariji, ali su iz centrale firme u Americi insistirali da joj se da otkaz. Dodala je da je tražila od ljudi kojima je kupovala gorivo da oni uplate razliku u cijeni za gorivo koje im je omogućila da kupe na taj način, ali jedino Mrdak Ivan je bio spreman da pomogne.

U svojoj odbrani sa glavnog pretresa optužena je u svemu izjavila kao u odbrani iz istražnog postupka dodajući da je poreskom identifikacionom karticom između ostalog gorivo mogla kupovati i za svoje lične potrebe. Dešavalo se i da je neko od društva prebaci svojim kolima pa je i njemu sipala gorivo posredstvom identifikacione kartice, te da nije smatrala da time nanosi bilo kome štetu. Kada se sve to otkrilo obaviještena je da je štetu pretrpjela Uprava prihoda a ne Jugopetrolova pumpa te da je u komunikaciji između njih dogovoreno da ona plati određeni iznos za gorivo koje je potrošeno mimo potreba službe, što je ona i učinila o čemu postoje dokazi-uplatnice. Kada se sve to otkrilo zajedno sa šefom kancelarije pošli su do Jugopetrola u Kotoru kako bi nadoknadila pričinjenu štetu, ali su im tamo rekli da je šteta nanijeta Upravi prihoda, nakon čega je utvrđeno koja količina je utrošena za potrebe službe, a koja količina je potrošena mimo potrebe službe i koji dio je ona izmirila, kada joj je neformalno rečeno da će prijava protiv nje biti povučena. Ponovila je da ona od svega toga nije imala ličnu korist već da je htjela da pomogne svojim prijateljima.

U završnoj riječi branilac optužene je u bitnom izjavio da obzirom da je optužena odmah uplatila iznos za koji je oštećen budžet RCG da smatra da nije bilo mjesta ni za pokretanje postupka, te da ukoliko Sud bude drugačijeg mišljenja treba imati u vidu motiv optužene, a koji je bio činjenje usluga prijateljima i poznanicima kao i brojne olakšavajuće okolnosti.

U završnoj riječi optužena je u cjelosti prihvatila završne riječi svog branioca, nemajući šta da doda.

U dokaznom postupku sud je na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka Aleksandra Rakočevića od 10.11.2005. godine, svjedoka Zorana Đurovića od 15.11.2005. godine, svjedoka Miroja Markovića od 22.11.2005. godine, svjedoka Bobana Šišovića od 30.05.2006. godine, svjedoka Slobodana Rajkovića od 22.11.2005. godine, svjedoka Slavoljuba Dragovića od 30.05.2006. godine i svjedoka Petra Šabana od 31.05.2006. godine, kao i ovlašćenog predstavnika međunarodne nevladine organizacije CDM-a, te nalaz i mišljenje sudskog vještaka ekonomsko finansijske struke Veljka Šakovića Ki.br. 05/260 od 05.06.2006. godine, pročitani izvještaji Jugopetrola AD Kotor upućeni poreskoj upravi sektoru za pružanje usluga poreskim obveznicima i registraciju br.1110 od 09.06.2005. godine, izvršen uvid u fotokopije računa preduzeća "Jugopetrol" AD Kotor po brojevima i datumima navedenim u optužnici, izvršen uvid u fotokopiju identifikacione kartice Poreske Uprave Vlade RCG 1/4 koja glasi na ime Tamare Lakić, pročitani izvodi iz kaznene evidencije izdati od strane MUP-a CB Podgorica pod brojem 19-245/05-10729/2-1372 od 11.07.2005. godine, saslušani ovlašćeni predstavnici poreske Uprave Anka Medojević i pročitani dopisi CDM-a upućeni Vladi RCG-Poreskoj upravi - gospodinu Šučku Oleviću od 20. jula 2005. godine, kao i pismo CDM-a Jugopetrolu od istog datuma.

U svom iskazu svjedok Aleksandar Rakočević, inače radnik na Jugopetrolovoj pumpi Podgorica br.4 navodi da je optužena tokom pomenute godine dolazila više puta na tu pumpu i u više navrata točila gorivo. Sjeća se da je ista sa sobom imala poresku identifikacionu karticu na osnovu koje se gorivo može kupovati po povlašćenim cijenama. Takođe je napomenuo da se dešavalo da optužena nekad dođe sa svojim autom, a nekad sa autom svojih drugova.

U svom iskazu svjedok Zoran Đurović, radnik na Jugopetrolovoj pumpi na Zabjelu, navodi da je u pomenuto vrijeme u više navrata optužena dolazila na tu pumpu i točila gorivo. Svaki put je predavala poresku identifikacionu karticu uz koju je gorivo mogla kupovati po povlašćenim cijenama. Sjeća se takođe da je jednom prilikom dolazila sa vozilom "Folsvagen" crvene boje a drugom prilikom je došla kamionom sa nekim momcima.

U svom iskazu svjedok Miroje Marković navodi da je poslovođa Jugopetrolove pumpe 2 na Zabjelu te da na istoj između ostalog rade Slobodan Rajković, Slavoljub Dragović i Šaban Petar dok je Boban Šišević poslovođa pumpe br.4. Konkretno, optuženu nikad u životu nije vidio niti je bio prisutan kad je dolazila da kupuje gorivo što je moguće iz razloga jer je ona to radila u večernjim časovima dok je on radio jutarnju smjenu. Međutim, od svojih radnika je čuo pritužbe na istu, na njeno drsko ponašanje, te da je od njih često kupovala gorivo preko poreske identifikacione kartice po povlašćenoj cijeni.

U svom iskazu svjedok Slobodan Rajković navodi da je radnik Jugopetrolove pumpe 2 na Zabjelu i da je vođa smjene, te da ne zna ko je Tamara Lakić s tim da on lično ne toči gorivo osim kad je velika gužva. U sklopu svog posla potpisuje i izdaje račune za usuto gorivo pa je vjerovatno i pomenutoj izdao račun. Sjeća se samo da su ga nakon toga zvali u policiju na informativni razgovor kada je i saznao da je optužena zloupotrijebila poresku identifikacionu karticu kupujući gorivo za neku međunarodnu organizaciju.

U svjedočkom iskazu svjedok Slavoljub Dragović navodi da je radnik na benzinskoj pumpi br.2 na Zabjelu i da je sjeća Tamare Lakić koja je dolazila sa identifikacionom karticom, te da je obično dolazila u treću smjenu u kasne sate. Obično je dolazila sa vozilom "Golf" NK registracija, mada se sjeća da je jednom prilikom došla i sa kamionom u koji je natočeno

gorivo, da iz priča svojih kolega zna da je kod njih dolazila sa malim vozilom i kamionom i da je u oba točila gorivo.

U svjedočkom iskazu Boban Šišević kazuje da je poslovoda na benzinskoj pumpi br.4 Jugopetrola AD Kotor, te da nije imao kontakta sa osobama koje kupuju gorivo, ali da je od svojih radnika saznao za pomenutu Tamaru Lakić, kojoj su izdavali gorivo na osnovu identifikacione kartice.

U svjedočkom iskazu Petar Šaban navodi da je vođa smjene na pumpi i da radi u prostoriji sa kompjuterima i da samo u slučaju velike gužve pomaže radnicima u točenju goriva. Što se tiče optužene sjeća se da je kod njega konkretno samo jedanput dolazila i da se sjeća da se radilo o dizel gorivu koje je točeno u teretnom kamionu.

U svom iskazu ovlašćeni predstavnik nevladine organizacije CDM-a Dragana Cvetković ističe da poznaje optuženu jer je ista radila u CDM-u na poslu šefa kancelarije. Ovlašćenje za nabavku goriva za ovu organizaciju su, pored trojice Amerikanaca, imali i Tamara Lakić i Tanja Bojanić, takođe zaposlena u ovoj organizaciji. Svi oni su imali poresku identifikacionu karticu koja im je omogućavala da kupuju gorivo i drugi sitni inventar za potrebe organizacije. Napomenuo je da su američki državljani na osnovu ove kartice mogli da kupuju robu i za svoje lične potrebe ali da takvo ovlašćenje nijesu imali naši državljani zaposleni u CDM-u. Takođe je naveo da zna da Tamara Lakić prestala da radi u ovoj organizaciji jer je utvrđeno da je preko poreske identifikacione kartice kupovala gorivo za svoje lične potrebe, s tim da je tu razliku u cijeni naknadno platila Upravi prihoda u cjelosti.

U svom nalazu vještak finansijske struke Veljko Šaković navodi da je optužena Tamara Lakić u periodu od 18.02.2005.godine do 04.08.2005.godine u više navrata na pumpama Jugopetrola u Podgorici i Budvi kupovala gorivo ukupne količine od 4.525,56 litara i ukupne vrijednosti 2.070,08 €. Vještak je takođe iznio podatak da u sklopu navedene količine goriva i vrijednosti istog količina od 1.922,50 litara otpada na naftu D-2, 1.635,96 litara na bezolovni MB - 95 i 967,10 litara na super MB - 98. Takođe od ukupne prikazane vrijednosti kupljenog goriva, tj. od iznosa od 2070,08 € iznos od 1.466,59 € otpada na akcize dok iznos od 769,34 € otpada na PDV. Navedeni iznosi akcize i PDV-a su iznosi koje je optužena bila obavezna uplatiti društvenoj zajednici i to računajući akcizu po stopi od 32,40 i PDV po stopi od 17%. Navedeni nalaz sud je u cjelosti prihvatio nalazeći da je isti jasan, precizan i zasnovan na pravilima struke.

Na osnovu uvida u fotokopije računa preduzeća Jugopetrola AD Kotor, a koje nijesu bile sporne među strankama, utvrđen je datum, na kojim benzinskim stanicama, koju vrstu goriva, po kojoj cijeni i u kojoj količini je preuzela okrivljena.

Uvidom u fotokopiju identifikacione kartice koja glasi na ime Tamare Lakić utvrđuje se da je ista posjedovala navedenu karticu na svoje ime te da je kao takva bila ovlašćena da za službene potrebe međunarodne nevladine organizacije CDM-a između ostalog nabavlja i gorivo, što između ostalog svojim iskazom pojasnio i Dragan Cvetković ovlašćeni predstavnik CDM-a.

U svom iskazu Anka Medojević, ovlašćeni predstavnik Poreske uprave je navela da je provjeravajući u svojoj firmi utvrdila da je optužena jedan dio goriva koji je predmet ovog postupka kupila i utrošila za službene potrebe a da je jedan dio utrošila za svoje lične potrebe, te da je taj dio izdvojen i preciziran, kao i to da je optužena iznos od 1.199,00 € plaćen za

gorivo koje je potrošila za svoje potrebe izmirila tj. uplatila u Budžet RCG. U ime Poreske uprave nije se pridružila krivičnom gonjenju niti je postavila imovinsko pravni zahtjev jer je optužena svoj dug prema Poreskoj Upravi izmirila.

Iz dopisa CDM-a upućenog Poreskoj Upravi od 20.juna 2005.godine se utvrđuje da je CDM izvršio takoreći razdvajanje količine goriva koje je optužena Lakić potrošila za službene potrebe i količine goriva koje je ista potrošila za lične potrebe, te da vrijednost goriva koje je optužena utrošila za lične potrebe iznosi 1.199,00 €, a što predstavlja vrijednost akciza i PDV-a zajedno, što se uostalom vidi i iz pisma CDM-a upućenog Jugopetrolu od istog datuma.

Na osnovu ocjene navoda optužbe, odbrane okrivljene, te svih provedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okrivljena počinila krivično djelo koje joj je stavljeno na teret, pa je za isto oglasio krivom, krivično pravno odgovornom i izrekao joj krivičnu sankciju kao u izreci presude.

Naime, tokom postupka je nesporno utvrđeno da je optužena tokom 2005.godine iz više navrata na benzinskim pumpama Jugopetrola AD Kotor preuzela gorivo u ukupnoj količini od 4.524,56 litara i to po cijeni nižoj za 50% od stvarne cijene goriva, bez plaćanja akciza i poreza, koristeći svoju poresku identifikacionu karticu. Isto je potvrđeno kako samom odbranom optužene tako i usaglašenim iskazima saslušanih svjedoka - radnika na benzinskim pumpama koji su posvjedočili da je okrivljena, na benzinskim pumpama, dolazila i točila gorivo i to u razna vozila, koristeći pri tom poresku identifikacionu karticu. Naime, u svojoj odbrani optužena je u suštini priznala navedeno navodeći, da je to uradila kako bi pomogla svojim prijateljima i poznanicima koji su bili u lošoj finansijskoj situaciji ne sporeći da im je na taj način omogućila da kupuju gorivo po nižoj cijeni od stvarne i to pomoću poreske identifikacione kartice koju je dobila od nevladine organizacije CDM, s tim što je istakla da je dio na ovaj način kupljenog goriva utrošen za potrebe službe, a jedan dio za njene lične potrebe i potrebe njenih prijatelja i poznanika.

Takođe je nesporno utvrđena količina i vrijednost goriva koje je optužena Lakić utrošila za svoje potrebe, a što se jasno vidi kako iz nalaza vještaka finansijske struke, priloženih računa o kupovini goriva tako i pismima CDM-a upućenim Poreskoj upravi i Jugopetrolovim pumpama, iz kojih jasno proizilazi da su navedene organizacije i firme međusobno obračunale i prihvatile da vrijednost ukupne količine goriva koje je optužena utrošila za svoje lične potrebe iznosi 1.199,00 €. Nesporno je utvrđena i činjenica da je navedena vrijednost, a koja se odnosi na neuplaćene akcize i PDV optužena naknadno uplatila u prilog čega stoji priložena uplatnica kao i dopis Poreske uprave od 30.06.2005.godine kojim je zvanično saopšteno da je Tamara Lakić iznos od 1.199,00 € dana 30.06.2005.godine uplatila u korist Budžeta Republike Crne Gore.

U ovakvim radnjama okrivljene stekla su se sva obilježja krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.1.Krivičnog Zakonika, a koje djelo čini službeno lice koje iskorišćavanjem svog službenog položaja ili ovlašćenja, prekoračenjem granice svog službenog ovlašćenja ili nevršenjem svoje službene dužnosti pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugom nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog. Nesporno je tokom postupka utvrđeno da je okrivljena kao službeno lice, menadžer u nevladinoj organizaciji CDM iskoristila svoj službeni položaj i ovlašćenja, te korišćenjem poreske identifikacione kartice, po povlašćenim uslovima za svoje lične i potrebe i svojih prijatelja kupovala gorivo po povlašćenim cijenama, iako na to nije imala pravo, te na taj način neplaćanjem PDV-a i

akciza u iznosu od 1.199,00 € pribavila sebi i drugom protivpravnu imovinsku korist u navedenom iznosu, a na štetu Budžeta RCG. U odnosu na navedeno krivično djelo okrivljena je po nalaženju suda postupala sa direktnim umišljajem tj. bila je svjesna svoga djela i htjela njegovo izvršenje.

Odlučujući o krivičnoj sankciji Sud je cijenio sve okolnosti u smislu čl.42 Krivičnog zakonika, te je od olakšavajućih okolnosti na strani optužene cijenio njenu raniju neosuđivanost, činjenicu da je faktički priznala izvršenje djela, činjenicu da je nadoknadila utvrđeni dug u korist Budžeta RCG te da se oštećeni nije pridružio krivičnom gonjenju, dok otežavajućih okolnosti nije bilo.

Obzirom na navedeno, Sud je optuženoj Tamari Lakić za krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.1 Krivičnog zakonika utvrdio kaznu zatvora od 6 (šest) mjeseci istovremeno određujući da se ona neće izvršiti ukoliko optužena za vrijeme provjeravanja u trajanju od 2 (dvije) godine ne izvrši novo krivično djelo. Sud je ubjeđenja da će imajući u vidu okolnosti koje se odnose na ličnost optužene i one pod kojima je djelo učinjeno i upozorenje uz prijetnju kazne (uslovna osuda) dovoljno uticati na optuženu da više ne čini krivična djela, te da će se i sa izrečenom uslovnom osudom u svemu ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija iz čl.4 Krivičnog zakona.

Shodno čl.202 Zakonika o krivičnom postupku Sud je optuženu obavezao na isplatu troškova krivičnog postupka opredijeljenih na način prikazan izrekom presude.

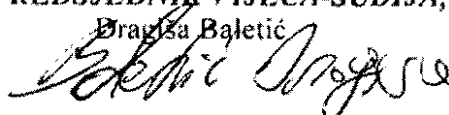
Na osnovu svega iznijetog odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 10.10.2008. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,

Dragiša Baletić

DN/a,

Po primjerak rješenja dostaviti

1. ODT Podgorica
2. Okrivljenoj
3. Braniocu okrivljene, advokatu Predragu Đoljeviću.

Postupljeno dana 30.01.09.¹
Radnik suda SD